

Olv.: Jób 7,1-4.6-7 – 1Kor 9,16-19.22-23 – Mk 1,29-39
Péter házában

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket,

mindannyiukat, akik itt vannak, annak ellenére...
Annak ellenére, hogy olyan a közhangulat, amilyen!
Annak ellenére, hogy olyan a közszellem, amilyen!
Annak ellenére, hogy a kereszténység visszaszorulóban van!
Annak ellenére, hogy sokaknak az Isten semmit sem számít!

Önök mégis itt vannak!

Ezt a szentmisét meghalt Adorján testvérünkért ajánljuk fel!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagy kihívás minden igehirdető számára és az Önök számára is, akik hallották ezt a mai evangéliumot! Jézus sajátos módon fejezi ki küldetését! A kérdés az, hogy ez ma érvényes-e? A kihívás e miatt van! A szentírás-magyarázók ezzel az evangéliumi résszel kapcsolatosan Jézus küldetését értelmezik, annak a Jézusnak küldetését, aki 12 éves korában azt mondta az őt kereső szüleinek:

Nem tudtátok, hogy Atyám dolgaiban kell lennem?

Aztán itt azt hallottuk:

Jézus küldetése mindenkihez szól!

Jézus mindenkié!

Ez a szentírás-magyarázók következtetése:

Jézus mindenkié! Jézus mindenkiért jött!

Jézus mindenkinek a megváltója!

Ilyent hallottunk - ezek a Szentírást lejegyző túlzásának is mondhatók talán – az egész város ott szorongott az ajtó előtt, ahol Jézus tartózkodott. Mindenki Téged keres! – mondják az apostolok!

A kihívás ebből származik:

vajon Jézus jelenléte, Jézus üzenete

mennyire érvényes ma?

Az a világ, amelyben élünk, mintha elhagyta volna Jézust, sőt ki is fejezi: az életét Isten nélkül tervezi! A ma élő ember jól berendezkedett Isten nélkül és várja a mindennapokban életének a kiteljesedését! A problémák itt vannak, mert ez a modern ember felnövekedett! A filozófusok és a lelki gondolkodók az elmúlt évszázadban központi kérdésként tárgyalták, boncolgatták:

***Mit jelent az,
hogy az ember felnőtté vált?***

Ezzel kapcsolatosan a mindennapi életünkben is vannak tapasztalataink: mit jelent az, hogy a **gyermek kamaszkorba jut**. Mit jelent az, amikor **a gyermek felnőtté lesz**? Ezután milyen lesz a kapcsolata a szüleivel? Rengeteg feszültség támad ebből! Egyet ne felejtsünk el, a gyermek - mindegyikünk – **élete végéig valakinek a gyereke marad!** A szüleink – boldogok azok, akik még elmondhatják, hogy élnek a szüleik – gyermeknek tartják mindvégig a fiaikat, leányaikat! Egészen természetes!

***A kérdés az, hogy ez az evangéliumi üzenet,
hogy mi az Isten gyermekei vagyunk,
számunkra mi módon realizálódik, valósul meg?***

Kapcsolatunk az Istennel régen és ma

Az ember elsősorban az értelmére hivatkozva a felnőttiséget ünnepli. **A modern ember** ezt úgy éli meg: Isten nélkül, Istentől távol szervezi a mindennapjait, véli az élete boldogabb útját Isten nélkül, mert ő **maga határozhat meg mindent!** A kérdés csak az, hogy az emberi tudásunk, a tudásunkban való előrehaladásunk elegendő-e ahhoz, hogy mi emberek teljesebb életet éljünk, boldogabbak legyünk, megelégedettebbek legyünk?

***Sajnos az emberek ebben a sajátos tudatukban
mindazoktól igyekeznek megszabadulni,
mindazokat igyekeznek elhagyni,
amik valamiképpen az Istenhez kötöttek,
amik az Istennel közös világukat fejezték ki!***

***Az emberek kereszteket állítottak
az Istennel való kapcsolat kifejezésekként!
Az utak mellett keresztek sorakoztak!
Az otthonaink falaira kereszteket tettünk!
Az iskoláinkat is megjelöltük a kereszttel!***

Ma rombolják a kereszteket!
Ma, aki felnőtté lesz és kezdi a felnőtt életét,
fontosnak tartja-e,
hogy legyen a szobája falán kereszt?

***A kereszt arra figyelmezteti az embert,
hogy megváltott ember!
Nem a maga erejéből teljesedik ki az élete,
hanem Valaki megmentette! Valaki meghalt érte!***

***Ez a Valaki azt tanítja neki,
hogy a mi emberi életünk megváltottsága is
valamiképpen ennek az áldozatnak a mértékével méretik,
Krisztus áldozatával és az egymásért hozott áldozatunkkal!***

Gyerekkoromból még emlékszem arra, amikor tűz ütött ki a faluban, **meghúzták a harangot**, sőt nem is szabályosan működött a harang, hanem kongatták, félreverték a harangot. A templomok tornyaiban harangok laknak. Gyönyörű értelmezése van annak, hogy miért szólal meg a harang ekkor, akkor, amakkor. A harangok világunk hangulatát is meghatározták. Amikor zivatar volt, akkor **a szenteltgyertyát meggyújtották** az emberek, mert tudatában

voltak annak, hogy semmit nem tudnak tenni a természet erőivel szemben. Egyet tehet az ember, várja, hogy kitombolja magát a természet törvényszerűségei szerint. A megáldott, meggyújtott gyertya arra figyelmeztette az embereket, hogy Isten kezében vagyunk!

Milyen nagy felfedezés volt számomra, amikor először láttam, ahogy nagyanyám megszegte a kenyeret, **először keresztet rajzolt a kenyérre!** Amikor erre jobban fölfigyeltem, más családok életében is ez természetes volt. 50 évvel ezelőtt Budapesten, amikor az ember villamoson utazott, odaérkeztünk egy templom elé, a **villamoson utazóknak minimum a fele keresztet vetett magára!** Gyerekkoromban a legnagyobb üzenet volt számomra, amikor délben megszólalt a harang, akkor nagyapám – bárhol volt – megállt, levette a kalapját és **elimádkozta az Űrangyalát!**

**Mind – mind valamiképpen
az Istennel kapcsolatos világunkat fejezték ki!**

Az istennélküli világ embere kereszteteket szed le a falról, templomokat rombol le, templomok ürülnek ki, nincs rájuk szükség. Van-e még megáldott gyertya a családokban? Talán hazaviszik néha egy-egy búcsújárásról, már az is jó, ha megőrzik! Sok mindent mondhatnánk mindezekkel kapcsolatosan! Az ember Isten nélkül tervezi az életét! Ezek mind-mind jelek.

**Az egyik keresztény gondolkodó így közelítette meg ezt a problémát:
Kérdés, hogy az Isten ezt a helyzetet kibírja-e?**

Arra akart utalni ezzel a sajátos megfogalmazással, hogy mi kibírjuk Isten nélkül, de végeredményben **az Isten számára is nagy kérdés!** Ha tovább akarunk innen lépni, akkor el kell gondolkodni azon, hogy az, amit a tudás révén mi a kezünkben tudunk, a fejünkben raktározunk el, elegendők-e? Elegendő magyarázat-e? A fausti tudás válasz-e a mi kérdéseinkre? Mindaz, amit az ember magának föl tud sorolni és a maga dicsőségére, a maga tudását emlegetve mondhat, az elég-e az embernek? **Ez kielégíti-e az ember szívét?** Az embernek szíve is van! A legnagyobb tudósnak szíve is van! A szíve szeretetre vágyik!

Ha még beljebb lépünk ennek a titoknak a belsejébe, akkor nehéz kihagyni Jézust! Lehet Istennel rövidebbet húzni, az Isten szellem, az Isten láthatatlan, az Isten távol van, olyan távol, hogy talán nincs is.

**De nem tudja kikerülni egyikünk sem Jézust,
aki értünk Emberré lett!
Egyikünk sem tudja kikerülni azt a titkot:
Mit jelent az, hogy Jézus közel hozta hozzánk az Istent?
Tapasztalhatóvá vált számunkra az Isten!**

Jézus az irgalmas szamaritánus

Be kell látnunk, **a törvény** sem, meg **az áldozatok vére** sem oldja meg a problémáinkat! Ha elég lett volna a zsidóknak adott törvény, ha elég lett volna a zsidók által gyakorolt különböző áldozatok tömege, akkor... Nem kellett Neked ilyen és olyan áldozat! **Jézus maga mondja: Íme jövök Atyám! Aki jött: az irgalmas Szamaritánus!** Nem véletlen, hogy az irgalmas szamaritánus történetében azt halljuk, hogy a vérben fekvő ember az út szélén van és **elmegy mellette** a zsidó pap, **a törvény szolgálja!** Elmegy mellette a levita, **az áldozatok segédkezője!**

**Jön Jézus, aki megáll és lehajol hozzá!
Ezt nem kerülheti ki senki!**

Lehet, hogy nem kell neki az isteni törvény. Lehet, hogy nem fontos számára semmiféle áldozat. Irtózunk mindenfajta áldozathozattól! Személyiség az ember, individualista. Minden kapcsolat az áldozat révén valóban kapcsolat! Nem könnyű! Hozhat az ember törvényeket az isteni törvények helyett. Hoznak is emberi törvényeket, amelyeket a szerint változtatnak, ahogy éppen az érdeküket szolgálja. Követelhetnek ilyen-olyan-amolyan áldozatokat az emberek egymástól.

***Ha egymást keresve nem az Istent találjuk meg egymásban,
akkor nincs ember, aki megáll a bajbajutott mellett!***

Jézus az, aki megáll! Ma ezt is megkérdőjelezzük, aki lehajol a kisemmizett emberhez, mert ez az istentelen világ kifosztja az embert! Az emberi méltóságát is elveszi, közben állandóan az emberi méltóságot hangoztatja!

***Jézus lehajol ehhez az emberhez és hazaviszi!
Hova? Az Egyházba!
Az Anyaszentegyházba!***

Amely, ha igazán Egyház, akkor anyai Egyház! Jézus azért viszi haza, hogy ott meggyógyítsa az embert! Azért vagyunk itt, mert Jézus idehozott bennünket, ahol ha igazán hittel vagyunk – nem a szerint, ha éppen úgy adódik, akkor eljövök – hanem hazajövünk vasárnapról-vasárnapra. Úgy, ahogy minden este hazamegy minden ember – jó esetben – az otthonába, mert valahol otthon kell lenni! Jézus az Egyházat az embernek azért teremtette, azért hozta létre, alapította meg, hogy ***legyen egy hely, ahova hazaviheti az embert***, akit gyógyítani kell, akit életre kell kelteni!

***Mindenki Téged keres! – halljuk az evangéliumban!
Ma egyre kevesebb ember keresi Jézust!
Kell? Szükségünk van Jézusra?
Szükségünk van az Istenre?
Elegek vagyunk önmagunknak?
Mire vagyunk képesek egymásért?
Hol gyógyulunk?
Sok-sok kérdés!
A válasz az Önök szívében van!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ebben az imádságban a lelki érintettség kegyelmét kérjük az Istentől, hogy ***tudjunk érzékenyen reagálni az isteni érintésekre!*** Nem lehet egyszerű annak a dolga, aki egy életen át Isten nélkül tervezte az életét. Elér 80 év fölé és azt várja, hogy istenes emberek ápolják. Pogány világban istenes erényeket? Tudjunk helyesen gondolkodni! ***Mi Atyánk...***

Szent Balázs áldás

***Szent Balázs vértanú püspök közbenjárására
őrizzen meg titeket Isten a torokbajtól és minden más bajtól***